Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), judecător: Ciubotaru L
Dosarul nr. 2r-645/25 (2-25011544-02-2r-28032025)

D E C I Z I E

09 octombrie 2025 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

Având în componența sa:
Preşedintele completului, judecătorul Ruxanda Pulbere
Judecătorii Roman Pascari și Constantin Roșca

soluționând fără participarea părților, recursul declarat de avocatul Tampei Tatiana în interesele SRL „Berles-Tur”,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 19 februarie 2025, prin care a fost admisă parțial cererea de asigurare a acțiunii,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Transniko Expres” împotriva SRL „Berles-Tur” și Indoitu Sergiu cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere, obligarea preluării mijlocului de transport și precum și compensarea cheltuielilor de judecată,-

c o n s t a t ă:

Circumstanțele cauzei:

La 27 ianuarie 2025, SRL „Transniko Expres” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Berles-Tur” și Indoitu Sergiu cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere, obligarea preluării mijlocului de transport și precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Concomitent cu cererea depusă, SRL „Transniko Expres” a solicitat aplicarea sechestrului asupra conturilor bancare și bunurilor pârâților SRL „Berles-Tur” și Indoitu Sergiu în limita revendicărilor din acțiune, invocând prevederile art.174-177 Cod de procedură civilă, art. 184 și art. 188 alin. (1) Cod civil, menționând că cererea de aplicare a măsurilor asiguratorii de fapt este un capăt de cererea de chemare în judecată, unde se conține atât motivarea faptico-juridică, probată prin înscrisuri (probe), cât și comportamentul de rea-credință al pârâților, prin eschivarea de la executarea obligațiilor și ignorarea somațiilor, neachitarea sumelor restante, etc. Toată sarcina acestei situații este suportată doar de SRL „Transniko Expres” prin problemele create, iar, pârâții obțin doar beneficii.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 19 februarie 2025 a fost admisă parțial cererea depusă de a SRL „Transniko Expres” și s-a aplicat sechestru asupra bunurilor mobile, imobile și mijloacele bănești aflate la conturile bancare ale SRL „Berles-Tur”, în limita valorii acțiunii de 66 362,47 (șaizeci și șase mii trei sute șaizeci și doi, 47) euro echivalentul în lei moldovenești conform cursului BNM la data depunerii acțiunii de 1 287 345,60 (un milion două sute optzeci și șapte mii trei sute patruzeci și cinci) lei.

Prin aceiași încheiere s-a respins cererea privind aplicarea măsurilor de asigurare în privința lui Indoitu Sergiu, ca fiind neîntemeiată.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 13 martie 2025, avocatul Tampei Tatiana în interesele SRL „Berles-Tur” a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 19 februarie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea parțială a încheierii instanței de fond în partea aplicării sechestrului pe bunurile mobile și imobile, precum și pe mijloacele bănești aflate în conturile bancare ale SRL „Berles-Tur”, soluționarea problemei în fond și respingerea cererii privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii în această parte.

Argumentele recurentei:

În argumentarea cererii de recurs, avocatul Tampei Tatiana în interesele SRL „Berles-Tur” a invocat că SRL „Berles-Tur” nu a perfectat nici un precontract sau antecontract, prin care să se oblige să cumpere autocarul SCANIA IRIZAR *****, VIN *****. Nu există un contract între părți care să oblige legal SRL „Berles-Tur” la preluarea autocarului şi la efectuarea unei plăți, iar, aplicarea sechestrului asupra conturilor SRL „Berles-Tur” în absența unui temei contractual valid reprezintă o măsură disproporționată şi neîntemeiată.

Susține că autocarul nu a fost niciodată utilizat, administrat sau exploatat de către SRL „Berles-Tur”, fiind folosit în exclusivitate de SRL „Transniko Expres” pe rutele sale comerciale, angajând şoferi, vânzând biletele de călătorie din numele său și încasând toate veniturile rezultate din exploatarea autocarului. SRL „Berles-Tur” nu a beneficiat în niciun fel de pe urma utilizării acestui autocar, iar, asocierea sa cu această datorie este eronată.

Astfel, susține că aplicarea sechestrului asupra conturilor bancare ale SRL „Berles-Tur” are consecințe grave, deoarece compania nu îşi va putea achita salariile angajaţilor, ceea ce afectează drepturile acestora şi buna funcţionare a firmei, nu va putea achita furnizorii şi alte obligații curente, punând în pericol continuitatea activității sale.

Menționează că sechestrul afectează o companie care nu a fost implicată în exploatarea autocarului, fiind astfel o măsură inechitabilă și disproporționată. Sechestrul asupra conturilor bancare depăşeşte limitele legale ale măsurilor asigurătorii.

Mai mult, instanța nu a analizat dacă bunurile sechestrate corespund valorii creanței pretinse de SRL „Transniko Expres". Obiectul eventualului litigiu este o sumă de 66.362,47 euro, dar, instanța a aplicat sechestru asupra tuturor mijloacelor băneşti din conturile bancare ale SRL „Berles-Tur", fără a verifica soldurile acestora şi fără a stabili valoarea reală a bunurilor mobile şi imobile asupra cărora s-a instituit sechestrul.

În conformitate cu art. 175 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, instanţa poate dispune aplicarea sechestrului doar asupra unor bunuri proporționale cu valoarea creanței, iar, în acest caz măsura este excesivă, abuzivă şi aplicată într-un mod arbitrar.

Relatează că Codul de procedură civilă prevede că măsurile asigurătorii trebuie să fie corelate cu obiectul acţiunii şi să nu conducă la blocarea nejustificată a activității unei părţi, însă, în situația din speță, măsura aplicată afectează grav activitatea SRL „Berles-Tur”, depăşind necesitatea asigurării eventualei creanțe invocate de SRL „Transniko Expres”.

Or, prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile, imobile şi mijloacelor financiare din conturile bancare ale SRL „Berles-Tur”, instanţa a încălcat drepturile garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului (CEDO), în special Articolul 6 CEDO - Dreptul la un proces echitabil, deoarece măsura asigurătorie aplicată are un caracter disproporţionat şi îl plasează pe pârâtul „Berles-Tur” SRL într-o poziție defavorabilă în raport cu reclamantul, articolul 1 din Protocolul nr. 1 la CEDO - Protecţia proprietății, întrucât sechestrul asupra conturilor bancare împiedică SRL „Berles-Tur” să îşi desfăşoare activitatea şi să îşi exercite dreptul de proprietate asupra fondurilor sale. Jurisprudenţa CEDO confirmă că ingerința în dreptul de proprietate trebuie să fie proporțională şi justificată, iar, în acest caz, măsura este disproporţionată şi nejustificată.

În aceiași ordine de idei relatează că încheierea atacată motivează aplicarea măsurilor asigurătorii printr-un eventual risc de eschivare de executarea unei hotărîri de judecată, însă, această prezumţie nu este susținută de probe. SRL „Berles-Tur" este o companie stabilă, care îşi desfăşoară activitatea în mod legal şi transparent, având angajați şi obligații financiare curente. În lipsa unor probe concrete care să indice intenţia de eschivare, măsura sechestrului se mai demonstrează odată că este neîntemeiată şi nejustificată.

La data de 07 octombrie 2025, avocatul Tampei Tatiana în interesele S.R.L „Berles-Tur” a depus o cerere suplimentară la recurs, în conținutul căreia a invocat că obiectul acțiunii, adică autocarul SCANIA IRIZAR *****, VIN ***** a

fost înstrăinat benevol de către intimat unui alt cumpărător, astfel, SRL „Berles-Tur” nu mai poate fi obligată să achite prețul acestuia, or obiectul acțiunii nu mai există, faptul dat, fiind confirmat și de către intimat în ședința instanței de fond cu prezentarea contractului de vânzare-cumpărare.

La 01 octombrie 2025, instanța de fond a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Transniko Expres” împotriva SRL „Berles-Tur” și Indoitu Sergiu cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere, obligarea preluării mijlocului de transport, și precum și compensarea cheltuielilor de judecată și a anulat măsurile de asigurare a acţiunii dispuse prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 19 februarie 2025, prin care s-a aplicat sechestru asupra bunurilor mobile, imobile și mijloacele bănești aflate la conturile bancare ale SRL „Berles-Tur” în limita valorii acțiunii de 66 362,47 (șaizeci și șase mii trei sute șaizeci și doi, 47) euro echivalentul în lei moldovenești conform cursului BNM la data depunerii acțiunii de 1 287 345,60 (un milion două sute optzeci și șapte mii trei sute patruzeci și cinci) lei, însă executorul judecătoresc Iacob Miron refuză să ridice sechestrul aplicat menționând că hotărârea urmează să intre în vigoare.

Astfel, consideră că cererea de recurs cu privire la ridicarea sechestrului este una întemeiată.

Termenul de declarare a recursului:

În corespundere cu prevederile art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din actele cauzei rezultă că încheierea recurată a fost adoptată la 19 februarie 2025, fiind recepționată de către SRL „Berles-Tur” la data de 07 martie 2025, fapt confirmat prin trimiterea poștală de la f.d. 112.

Astfel, recursul declarat de către avocatul Tampei Tatiana în interesele SRL „Berles-Tur” la data de 13 martie 2025, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 19 februarie 2025, se consideră a fi depus în termen.

Aprecierea instanţei de recurs:

Analizând legalitatea și temeinica încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide recursul întemeiat și pasibil de a fi admis, iar, încheierea instanței de fond casată, din considerentele ce succed.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului

şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

În baza art. 427 lit. c) Cod de procedură civilă instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul şi să caseze integral sau parţial încheierea, soluționând prin decizie problema respectivă.

În acord cu prevederile art. 174 Cod de procedură civilă, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În temeiul art. 175 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte personae.

Articolul 177 alin. (1) Cod de procedură civilă, statuează că în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.

În acest context Colegiul notează că asigurarea acțiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare, dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive și aceste măsuri au următoarele particularități: sunt urgente; au un caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanță cu obiectul acțiunii.

Indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ține de substanța obiectului acțiunii, judecătorul, urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare, sarcina probațiunii întru aplicarea măsurii de asigurare, fiind pusă pe seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente și să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar, aprecierea pericolului ținut de substanța obiectului acțiunii este la latitudinea instanței de judecată.

Astfel, Colegiul subliniază că pentru a dispune aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii nu este suficientă acceptarea spre examinare a cererii de chemare în judecată cu caracter patrimonial, ci este necesar ca judecătorul sau instanța de judecată să stabilească, în baza probelor și argumentelor prezentate de reclamant, că neluarea unor astfel de măsuri ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În această ordine de idei, Colegiul reține că stabilirea oricărei restricții față de pârât, prin măsurile de asigurare a acțiunii, se permite doar în cazuri excepționale, în baza unor temeiuri expres prevăzute de Codul de procedură civilă.

Colegiul relevă că la pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, judecătorul urmează să verifice: raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor de asigurare; dacă există pericolul in mora (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); asigurarea unui echilibru între părțile cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare; în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate este în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

Din actele cauzei rezultă că la 27 ianuarie 2025, SRL „Transniko Expres" a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Berles-Tur" și Indoitu Sergiu cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere, obligarea preluării mijlocului de transport, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Concomitent cu cererea depusă, SRL „Transniko Expres" a solicitat aplicarea sechestrului asupra conturilor bancare și bunurilor pârâților SRL „Berles-Tur" și Indoitu Sergiu în limita revendicărilor din acțiune.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 19 februarie 2025, a fost admisă parțial cererea depusă de a SRL „Transniko Expres" și s-a aplicat sechestru asupra bunurilor mobile, imobile și mijloacele bănești aflate la conturile bancare ale SRL „Berles-Tur", în limita valorii acțiunii de 66 362,47 (șaizeci și șase mii trei sute șaizeci și doi, 47) euro echivalentul în lei moldovenești conform cursului BNM la data depunerii acțiunii de 1 287 345,60 (un milion două sute optzeci și șapte mii trei sute patruzeci și cinci) lei.

Prin aceiași încheiere s-a respins cererea privind aplicarea măsurilor de asigurare în privința lui Indoitu Sergiu, ca fiind neîntemeiată.

Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei și motivele invocate de recurent, Colegiul judiciar constată că instanța de fond eronat a reținut starea de fapt și a aplicat cadrul legal situației.

La caz, Colegiul judiciar relevă că în argumentarea soluției sale, prima instanță a reținut că neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar putea face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești din motivul înstrăinării bunurilor pe care le deține.

În această ordine de idei, Colegiul judiciar remarcă că obiectul prezentului litigiu îl constituie de fapt încasarea în mod solidar de la SRL „Berles-Tur" și Indoitu Sergiu a sumei de 66 362,47 euro compusă din suma de bază de 50 000 euro ce reprezintă costul autocarului SCANIA IRIZAR *****, *****, numărul de înmatriculare LIW 709 și suma de 16362,47 euro, dobânda de întârziere în condițiile art. 942 Cod civil, pentru perioada 17.12.2022 – 19.09.2024, invocându-

se, totodată, existența unei recipise în acest sens atașată la actele cauzei, iar, dreptul de proprietate asupra autocarului respectiv nu a fost transferat recurentului SRL „Berles-Tur”, ultima, urmând să achite integral prețul agreat de comun acord.

Mai mult decât atât, lucrările dosarului atestă că SRL „Transniko Expres” la data de 14 iulie 2025 a înstrăinat autocarul respectiv în favoarea SRL „Algalia” la prețul de 234 000 lei, fapt confirmat prin contractul de vânzare-cumpărare, anexat la materialele cauzei. Iar, potrivit pct. 3 al contractului de vânzare-cumpărare din 14 iulie 2025, urmează că *„până la încheierea prezentului contract autobuzul indicat în pct. 1 a prezentului contract, nimănui nu a fost vândut și nu se află în gaj, în litigiu sau interdicție”.*

În asemenea circumstanțe, Colegiul judiciar, reieșind din temeiurile de fapt și de drept ale pe care este fundamentată prezenta acțiune, ține să menționeze că asigurarea acțiunii în modalitatea solicitată de intimata SRL „Transniko Expres”, precum și admisă de către instanța de fond, de fapt nu se află în concordanţă cu obiectul acţiunii, iar, prin urmare, nu va fi în măsură să atingă scopul apărării drepturilor patrimoniale ale solicitantului.

Dimpotrivă, aplicarea respectivei măsuri asiguratorii nu corespunde scopului legitim, nefiind, astfel una proporțională, ingerințele în drepturile la caz ale recurentei nu sunt echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecția anticipată a drepturilor intimatei. Astfel, că depășirea scopului asigurării echivalează cu încălcarea gravă a drepturilor părții pârâte în cadrul procesului civil.

Adițional la cele mai sus enunțate, Colegiul conchide că instanța ierarhic inferioară a omis să argumenteze necesitatea instituirii măsurilor de asigurare prin prisma aprecierii pericolului eventualei imposibilități de executare ținut de substanța obiectului acțiunii.

Instanța de recurs remarcă că argumentele primei instanțe nicidecum nu justifică necesitatea aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii.

Colegiul judiciar accentuează că în jurisprudenta CEDO, principiul egalității armelor semnifică tratarea egală a părților pe toată durata desfășurării procedurii în fața unui tribunal, fără ca una din ele să fie avantajată în raport cu cealaltă parte din proces. Acest principiu - unul din elementele noțiunii mai largi de proces echitabil - impune fiecărei părți să i se ofere posibilitatea rezonabilă de a-și susține cauza sa în condiții care să nu o plaseze într-o situație de net dezavantaj în raport cu „adversarul” ei (cauza Ankerl contra Suediei, hotarârea din 18 februarie 1997; cauza Niderost - Huler contra Suediei, hotarârea 1997-I/24 noiembrie 1997).

Astfel, în contextul aplicării măsurilor asiguratorii, Curtea Europeană a subliniat că atât în procesul penal, cît şi în procesul civil, este importantă demonstrarea existenţei riscului întârzierii aplicării măsurii (periculum in mora) (a se vedea DCC nr.55 din 4 mai 2023, § 56; Fabrizio Stefano Piras v. San Marino (dec.), 27 iunie 2017, § 53).

Aşadar, atunci când există riscul ca o măsură să impună o sarcină excesivă, trebuie să existe anumite garanții procedurale, astfel încât să se asigure că funcționarea sistemului și impactul acestuia asupra drepturilor de proprietate ale solicitantului nu sunt nici arbitrare, nici imprevizibile (a se vedea, de exemplu, Džinić v. Croația, 17 mai 2016, § 68).

În această ordine de idei, Colegiul judiciar notează că conform art. 177 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii. Astfel, legiuitorul a pus în sarcina solicitantului prezentarea unor probe pertinente, care ar justifica necesitatea asigurării acțiunii.

Colegiul judiciar remarcă că simpla existență a pretențiilor față de recurentă nu justifică temeinicia cererii de asigurare a acțiunii, în condițiile în care scopul asigurării acţiunii urmează să fie invocat şi justificat de persoana care solicită aplicarea măsurilor de asigurare, deoarece asigurarea acţiunii constă din limitări, interdicţii sau obligaţii dispuse în mod operativ de către instanţa de judecată.

În acest sens, Colegiul judiciar apreciază ca fiind incorectă soluția instanței de fond, cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare, așa cum a fost menționat.

Mai mult, asigurarea acțiunii civile este o măsură care implică anumite restricții și imixtiuni în sfera drepturilor pârâtei. Astfel, la caz nu este întrunit caracterul de raționalitate și temeinicie a cerințelor solicitantei despre aplicarea măsurilor de asigurare. Aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii impune limitări serioase în exercitarea drepturilor civile ale persoanei și nu poate fi dispusă în mod expres, având la bază simple afirmații, ci urmează a fi demonstrat efectiv existența riscurilor justificative. Or, măsura în cauză limitează drepturile patrimoniale fundamentale ale persoanei apărate de art. 46 al Constituției Republicii Moldova și art. 1 din Protocolul nr.1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Măsura sechestrului asupra bunurilor reprezintă o ingerință directă în exercitarea dreptului său de proprietate. Prin urmare, încălcarea de către stat a acestui drept, urmează a fi realizată doar în circumstanțe excepționale, cu asigurarea unui echilibru justificativ între interesele generale ale societății în coraport cu interesele individuale.

Deci, Colegiul evidențiază că reclamantul/intimat S.C „Transniko Expres” SRL nu a prezentat probe, care să demonstreze existența riscului imposibilității de executare a eventualei hotărâri judiciare de admitere a acțiunii. Or, actele cauzei atestă lipsa probelor și lipsa motivelor reale faptice, care să demonstreze necesitatea aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii, iar, riscul invocat de partea intimată, de a fi imposibilă executarea hotărârii judecătorești în cazul în care nu vor fi aplicate măsuri de asigurare, este lipsit de suport atât faptic, cât și legal.

Corespunzător, soluția instanței de fond dată în acest sens este una neconformă cadrului legal pertinent aplicabil situației faptice constate de instanțe.

Prin urmare, Colegiul civil conchide că instanța de fond eronat a concluzionat asupra necesității admiterii parțiale a cererii de asigurare a acțiunii, în sensul formulat de SRL „Transniko Expres”, în partea ce o vizează pe SRL Berles-Tur”.

Reieșind din faptul că argumentele recursului declarat de avocatul Tampei Tatiana în interesele S.R.L „Berles-Tur”, sunt întemeiate, instanţa de recurs consideră necesar de a admite recursul, a casa parțial încheierea instanței de fond, în partea aplicării sechestrului pe bunurilor mobile, imobile și mijloacele bănești aflate la conturile bancare ale S.R.L. „Berles-Tur”, soluționând prin decizie problema respectivă, cu respingerea cererii depuse de S.C „Transniko Expres” S.R.L cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii în această parte.

În conformitate cu art. 427 lit. c) și art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,-

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de către avocatul Tampei Tatiana în interesele S.R.L „Berles-Tur”.

Se casează integral încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 19 februarie 2025, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Transniko Expres” împotriva SRL „Berles-Tur” și Indoitu Sergiu cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere, obligarea preluării mijlocului de transport și precum și compensarea cheltuielilor de judecată, cu soluționarea prin decizie a problemei în fond, prin care:

Se respinge cererea formulată de SRL „Transniko Expres” cu privire la asigurarea acțiunii, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Transniko Expres” împotriva SRL „Berles-Tur” și Indoitu Sergiu cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere, obligarea preluării mijlocului de transport și precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
Judecătorul Ruxanda Pulbere

Judecătorii Roman Pascari

Constantin Roșca